

§ 11.

Stk. 1. Vurderingsrådenes ansættelser i medfør af bestemmelserne i nærværende lov kan påklages og ændres ved revision efter samme regler som ved vurdering til ejendomsskyld og grundskyld.

Stk. 2. Såfremt den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af udligningsafgiften, senere ændres som følge af klage eller revision, finder regulering af afgiften sted.

§ 12.

Stk. 1. Klage over beregningen eller påligningen af afgiften eller klage over den ansættelse, der er lagt til grund for afgiftsberegningen, fritager ikke for betaling til forfaldstid.

Stk. 2. Ændres beregningen af afgiften ifølge klage eller revision, bliver berigtigelse at foretage senest ved førstkommande opkrævning.

Stk. 3. Hvor ændring af beregningen af afgiften medfører godtgørelse af erlagt afgift, har den afgiftspligtige krav på renter

4 pct. p. a. af det afgiftsbeløb, der tilbagebetales, for tiden fra datoen for indbetalingen til datoen for tilbagebetalingen. Sker godtgørelse i form af afkorting i det afgiftsbeløb, der skal erlægges ved førstkommande opkrævning, beregnes renterne for tiden til sidste rettidige betalingsdag ved denne opkrævning.

§ 13.

De Danmarks nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns frihavnsaktieselskab ifølge lov nr. 44 af 31. marts 1891 § 6 tilståede skattebeholdninger gælder også afgiftspligten efter nærværende lov.

§ 14.

Finansministeren fastsætter de fornødne nærmere regler angående anvendelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde den til lovens gennemførelse nødvendige udgift.

§ 15.

Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Nærværende forslag til lov om en udligningsafgift til staten af faste ejendomme indeholder regeringens forslag til dækning af de øgede udgifter til støtte til boligbyggeri m. v., som det af indenrigs- og boligministeren for folketinget forelagte lovforslag om boligforholdene vil medføre for statskassen.

Da de i forslaget til lov om boligforholdene indeholdte regler om lejeforhøjelser for boligrum og for erhvervs- og forretningslokaler vil åbne muligheder for ejerne af ejendommene til at opnå væsentlig større indtægter af ejendommene end nødvendigt for en forsvarlig drift og vedligeholdelse af ejendommene i den ældre boligmasse, vil lejeforhøjelsen, hvis den ubeskåret tilfalder ejendomsbesidderne, medføre en værdistigning på ejendomme, som vil komme de nuværende ejere til gode. Den foreslåede udligningsafgift på de ældre ejendomme tilsigter at forhindre dette.

Udligningsafgiften foreslås pålagt på grundlag af ejendommens vurderingssum til ejendomsskyld ved den 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950.

Man har ikke anset det for rigtigt at begrænse udligningsafgiften til egentlige udlejningsejendomme, da den almindelige forhøjelse af lejeniveauet i ældre ejendomme også må påvirke handelspriserne for ejendomme, der benyttes af ejeren selv.

Det foreslås, at der ved afgiftsberegningen gives et fast fradrag i ejendommens vurderingssum til ejendomsskyld, i København og på Frederiksberg og i visse omegnskommuner på 30 000 kr. og iøvrigt på 20 000 kr., samt et fradrag på 20 kr. pr. m² vurderet areal, dog højst den ansatte grundværdi. Disse regler vil medføre, at små bolig-ejendomme (herunder een-familieshuse) og de fleste landbrugsejendomme vil være holdt udenfor afgiftspligten.

I overensstemmelse med princippet i forslaget til lov om boligforholdene, der tilsigter at stabilisere lejeniveauet efter prisforholdene pr. 1. januar 1950, omfatter afgiftspligten ikke ejendomme, der er opført efter 1. januar 1949.